

”אבטליון אומר: חכמים היזהרו בדבריכם...” (אבות א', יא').

”הרב יובל שרלו, בדיון על סכנות חדרי הצ'טים שבאינרנט (בעלון תנועת בני עקיבא) אומר כי האנונימיות מאפשרת שם דיבור בלתי אחראי, וכי מאמרם של חז"ל 'חכמים היזהרו בדבריכם (הוא) אמירה יסודית המופנית לכל אדם באשר הוא אדם – היזהר בכח הדיבור שבפיך'. חברי כנסת, שופטים, וסתם אנשים מן הרחוב – כולם כעת בבחינת חכמים, ועל כן כולם מתבקשים לשים לב למה שיוצא מפייהם”.

פרקי אבות, פירוש ישראלי חדש/ אביגדור שנאן.

קרח כ"ח בו. מפטירין (שמואל א' יא') "ויאמר שמואל". מברכים ברכת החודש ראש חודש תמוז יום ב' וגי, אין אומרים "אב הרחמים" והזכרת נשמות. במנחה פרק ד': יום א' כט' בו ער"ח, אומרים יוכ"ק ואין אומרים תחנון במנחה.

תמוז

מולדו ג' ב' תרל"ד

המולד ליל ג' שעה 8 עם 35 דק' 4 חלקים ולשא"י 1.25.

לוח א"י, הרב טוקצינסקי.

שעור פרשת שבוע: בנימין סלנט

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
4.38	זמן תפילין /טלית	19.28	הדלקת נרות
9.10	סוף זמן ק"ש	19.35 ב'	מנחה א' 14.00
19.49←19.50	שקיעה		
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
18.30	מנחה ב'	8.30	שחרית ב'
19.40	מנחה. וערבית	11.30	קידוש
20.10	צאת הכוכבים	13.30	מנחה א'
20.10	ערבית	17.15	מנחה ב'
		18.00	שיעור יצחק שלומי (מתיקון ליל שבועות)
7.30	שחרית נוער	20.27	צאת השבת

אחות תורנית – דורית ריזר

ש ב ת
ש ל ו מ

נפלאות התורה

לפרשת קרח

"לא חמור אחד נשאתי מהם ולא הרעתי את אחד מהם"
ציטטנו לעיל את דברי משה אל ה', לאחר שדתן ואבירם טוענים כנגדו: "המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר-כי תשתרר עלינו גם השתרר?"

מעניין, שאין משה מגיב לטענה הראשונה בתלונתם-על כך שמשה הוציאם מ"ארץ זבת חלב ודבש" (שימו נא לב לעוקצנות שבדימוי ארץ מצרים לארץ זבת חלב ודבש). משה מתייחס כנראה רק לטענה על ההשתררות. הנצי"ב, בפירושו "העמק דבר" לפסוק זה, אומר: "לפי הפשט, מנהגם היה שהמשתרר ינשא על הסוס, כלשון המקרא בקהלת - ראיתי עבדים על סוסים ושרים הולכים כעבדים על הארץ - (קהלת י' פסוק ז) אלמא דראוי להיות ההפך... אך גם המשרת את אדונו בדרך נותנים לו חמור. ואני, לא לבד שלא לקחתי סוסו של אחד מהם - אפילו חמור לא לקחתי לרכוב".

הנצי"ב מסיק מדברי קהלת, שבזמן הקדום (כבר אז? ח.ג.) נהוג היה שהשרים מקבלים "סוס צמוד", וישיבתם "על הגובה" סימלה את שררתם. ואילו משה, אשר עליו נאמר ע"י ה' "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר י"ב,ג) אפילו חמור, שאינו מגביה את הרכוב כפרש על סוס, לא ביקש לעצמו... לכן אולי התרעם משה במיוחד על ההאשמה שהוא משתרר.

על חטאם של קרח ועדתו, מביא ישעיהו ליבוביץ ("שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע") עמדות שונות של ראשונים ואחרונים. אשתדל להביא בקיצור אכזרי מעט מן הדברים.

המדרש מתייחס לסגנון הדמגוגי שלהם, בעוד שכוונתם לדרוש מנהיגות לעצמם - מדברים הם כאילו בשם כל העם.

בעל "משך חכמה" טוען, שקרח ועדתו לא התכוונו למרוד בה', אלא במנהיגותו של משה. "האנשים האלה היו אנשים גדולים במעלה"... חטאם לא היה בעצם הטלת הספק, אלא בגלל המרד שהתמרדו בזדון. גם הנצי"ב סבור שהם היו גדולי ישראל בכל פרט - גם ביראת השם. אם כן, מה ניתן ללמוד מן הפרשה? אין האמונה, האהבה והיראה מתבטאות בכך שהאדם הולך אחר יצרו לעבוד את השם כלבבו - אלא האמונה האמיתית מתבטאת בכך שהאדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים ועול תורה ומצוות, כפי שהן מוכתבות לו על פי התורה.

שד"ל רואה בטענת קורח ספיחי עבודה זרה, שהורגלו אליה במצרים: הם סברו, שהקטרת הקטורת היא מעשה מאגי שבאמצעותו משדלים את האל לעשות כרצון המקטיר. תביעתם היתה, איפוא, ללמוד גם כן את סודות ההקטרה כדי שיוכלו "להשפיע" על האל.

על השאלה אם כפירה היא טעות בשיקול הדעת, מביא ליבוביץ את דעותיהם של שלושה מן ההוגים: הרמב"ם, בהלכות יסודי התורה, קובע - ששכלו של האדם הוא הוא צלם אלוקים שבו. לכן, לא יתכן שאדם לא יכיר את האמת. אם הוא טועה - הרי זה משום שנכנע ליצרו ולתאוותיו - ולכן הוא נושא באחריות המלאה על הטעות בשיקול דעתו.

הרדב"ז, כשלוש מאות שנה אחריו, פוסק באחת מתשובותיו שדרשן המביע רעיונות של כפירה, פטור מן העונש, ומדוע? משום שאם הוא מאמין בכנות במה שהוא סבור שזאת האמת - הרי הוא אנוס ולכן פטור. לאחרונה, מובאים דברי הרב קוק באחת מאיגרותיו, בתשובה לשאלה כיצד להתייחס ל"צעירים" שפרקו עול מצוות: "רוח הזמן כופה עליהם השקפות ודעות שאין הם יכולים להתגבר עליהם, ואין כפירה אלא זדונו של האדם להתמרד באמת שהוא עצמו מכיר אותה".

ביום ששי שעבר התקיים בגן רימון מופע סיום של ילדי הגן, בנוכחות ההורים, בנושא המוזיקה. ילדי הגן שרו בעברית ובאידיש (יידיש), ניגנו ורקדו מעט, והפגינו ביצועים מרשימים, וכל זאת בניצוחה הבלתי נלאה של כרמלה, שראתה שכר לעמל שהשקיעה בילדים במשך כל השנה. יישר כח לכרמלה, וצאתך ושובך לשלום ממחנה הקיץ בארה"ב.

ביום ראשון אחה"צ התקיים, כמידי שנה, אירוע שבוע הספר בספריית הילדים. הקהל נענה ובא בהמוניו. האירוע נפתח בשעת סיפור עם המספרת המקצועית אורלי וידס. ילדי א' – ג' הציגו, היה גם שוק ספרים "יד שניה", וגם פינות יצירה. יישר כח לציפי ומלי הספריות על הארגון.

ובערב, במועדון לחבר, זכינו לפגוש עוד מועמד למשרת רב הקהילה, הרב וורן (בנימין) ורחל קיי (אין קשר לדני קיי...). לאחר שיעור קצר על "פרשת המרגלים", התקיימה שיחה עם החברים, בה השיבו בני הזוג לשאלות החברים, והציגו במעט את דעתם בנושאים שונים. חבל שמעט מאוד חברים צעירים הגיעו לשיחה זו.

ביום שני עלו חברים וילדים לירושלים ל- "אור ירושלים" – פסטיבל האור בעיר העתיקה. 5 מסלולים הוצעו לקהל, מודפסים בחוברת מהודרת ומפורטת. המונים מכל רחבי הארץ ניצלו את הארוע, כדי "לזרום" בעיר העתיקה, וכל מי שהתהלך בין האנשים, יכול היה לשמוע בליל של שפות. הזמן שהוקצב היה קצר, אך גם כך היתה הנאה מהאווירה ומהאורות.

ביום שלישי בערב, חגגו בוגרי י"ב של בית הספר המשותף בקבוצת יבנה, את סיום לימודיהם. הבוגרים העלו ערב של מערכונים מקוריים פרי עטם, המשולבים בשירים מוכרים. לדברי נציגים מן ההורים עמם דיברנו, היה זה ערב נחמד ומהנה, וגם חוש ההומור של התלמידים שהשתקף במערכונים – היה מובן. לבסוף היתה הפתעה מיוחדת, כאשר אחד המחנכים שניחן בכשרון זמרה, עלה במפתיע ושר שיר אותו הקדיש לתלמידים.

ביום רביעי התקיים בבארות יצחק כנס בנושא צעירים וקליטה בקבוץ, שאורגן ע"י הקבוץ הדתי. מסעד נטלו חלק ביום העיון שלושה נציגי ו. חומ"ש וסנדי, נציגת ו. קליטה. היה מעניין ומפנה.

אחה"צ התקיימה אזכרה בבית הקברות במלאת שלושים לפטירתם של חברינו יחזקאל (סומברה) זוהר ונעמי אילן ז"ל. יהי זכרם ברוך. לעלון זה מצורפת חוברת זכרון לנעמי אילן ז"ל.

בערב נערכה בחדר האוכל מסיבת הסיום של כותה ט' מביה"ס דע"ת. גם כותה ט' העלתה ערב שניכר היה שהושקעה בו מחשבה רבה. המדובר במחזה מקורי עליו עבדו התלמידים עם הבמאי יעקב, שעובד כבר כמה שנים עם ביה"ס, ומצליח להגיע להישגים מרשימים עם קבוצת התלמידים.

רשמים מסיוור האור בעיר העתיקה

יצאנו לירושלים לפסטיבל האור מלאי ציפיות. הכל היה מאד מאורגן, בני תידרך אותנו, והסביר שנקבל מפות ונלך במסלול המפורט במפה, אך כאשר הגענו נתקלנו בצפיפות אדירה – המונים רצו לראות את היופי הזה.

בגלל שפע האטרקציות היינו בלחץ זמן, וכל הזמן רצנו וחיפשנו משהו עוד יותר יפה לראות... בשלב מסוים החלטנו שנלך לאורך החומה מבחוץ, ושם היה צפוף פחות. ככלל, ברובע היהודי היה צפוף מאד, אבל בחלקים של הערבים היה פחות צפוף, אולי כי פחות אנשים העזו ללכת לשם. אני הלכתי בקבוצה עם עוד אנשים, והכל היה מאובטח ומסודר, כך שלא היה ממה לחשוש.

בשער שכם מצאנו מיצג אורות יפה בשילוב מוזיקה, וגם במערת צדקיהו היה מיצג מרשים מאד. במערת צדקיהו היה מיצג שנותן תחושה של מים באמצעות מוזיקה ואפקטים של אורות שמטפטפים מים – כמובן שהכל אשליה. השיא היה כאשר הגענו אל סוף המערה. התחושה שם הייתה כאילו אתה נמצא בתוך גזע עץ ורואה את השורשים של העץ בתוך האדמה. אפשר היה להניח את היד על המקור שממנו יוצא האור, וזה שינה את קרני האור ויצר כל מיני צורות, למשל של לבה, או יהלום. זו היתה טכניקה מפליאה, ההמצאות הטכנולוגיות הללו הן פשוט גאוניות.

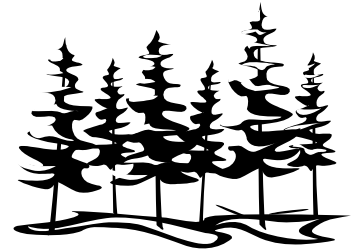
לאחר הביקור במערה המשכנו במירוץ, ולבסוף קינחנו (ניצן, יותם ואני) בביקור ותפילה בכותל. לסיכום אפשר לומר כי עבור מי שנרתע מצפיפות היה קצת קשה, אך כיוון שהצלחנו גם למצוא מקומות פנויים יותר היתה לנו בסיכומו של דבר חוויה מעניינת.

תודה לועדת תרבות על הארגון!

רחלי לנדאו.

לחברנו בני אורן
אנו משתתפים באבלך
על מות אחותך
בתיה קנדל ז"ל
ושולחים תנחומים לכל המשפחה

נר זכרון: כט' בסיון - יום השנה לפטירתו של חברנו אברהם (אייבי) כהן ז"ל (תשס"ו)

ב' בתמוז - יום השנה לפטירתו של בנו יהודה וייס ז"ל (תשמ"ב)

ב' בתמוז - יום השנה לפטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל (תשנ"א)

ג' בתמוז - יום השנה לפטירתו של בנו יואב בן-נון ז"ל (תשנ"ו)

השבוע יוצאים לחופשה תלמידי החטיבות והתיכונים. ברכת חופש נעים לכולכם!
במיוחד נציין כאן את בוגרי כתות ט' ויב' שסיימו שלב משמעותי, והפיקו השבוע ערבי סיום מושקעים.
לכשתאלם תרועת הפסטיבלים, ואחרי שתנחו קצת נשמח לשמוע מכם חוויות... ואלה הבוגרים:

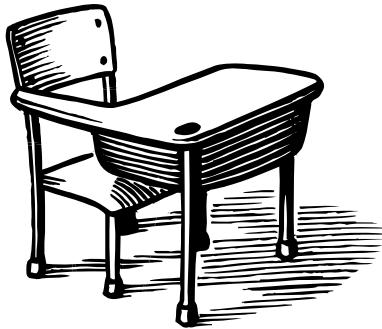

בוגרי כתה ט':

מור אורן	הלל פיש
הילה וידס	שילה סימון
חובב לזר	עדן אסולין

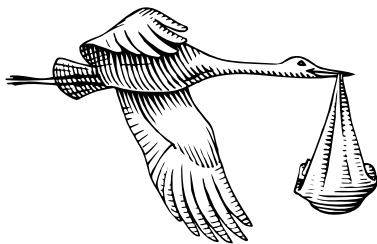
ברכותינו לסיום החטיבה העליונה! תעשו חיים בחופש, ותאגרו כח לשלב
הבא...

בוגרי כתה יב':

ספיר אורן	מיכל לוי
חמוטל רפל	מרב לוי
ישראל אסולין	חיים פרידמן
גאי גולן	שלומית שלומי
רעות הימן	תומר לייכטר
שירית לנדאו	אביעד עברון
ליאור לנדאו	גיל פיש
	אור זיוון

ברכות חמות לסיום 12 שנים בבית-ספר! עלו והצליחו גם בהמשך
ושה' יברך אתכם בכל אשר תפנו!

למרים ומשה בן צבי
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
נכדה לנעמה ויצחק טל
בת לחגית ודוד.

מזל טוב!

על חסידים, מתנגדים ו... מתלבטים

ביום חמישי שעבר, נערך מפגש עם קבוצת חברים מעין-צורים, אשר שיתפו אותנו בתחושותיהם ובתובנות שלהם ביחס לתהליך השינויים שעבר קיבוצם בשנים האחרונות. חשוב לציין, שהדוברים – דוד ואסתר מבצרי (הוריהם של...) וללי אלכסנדר - התנגדו לשינוי לפני שהתקבל, ולפיכך ניתן לומר שבדבריהם לא היה "ייפוי" של תהליך השינויים או "טיוח" של נקודות בעייתיות. בשיחה הועלו היבטים שונים בתהליך השינוי – החשש הרב מפני השינוי באורח החיים הנוח כל כך, אליו הורגלו בקיבוץ המסורתי, הקושי בהסתגלות לשינוי אחרי שהתקבל, ותחושת הרווחה ושביעות הרצון אחרי כשנתיים מהשינוי. הדוברים התייחסו בעיקר לקבוצת החברים הוותיקים וגילאי הביניים, ואילו הצעירים קיבלו אזכור קצר בלבד (אולי בגלל מיעוטם בקהל המאזינים...).

במהלך השיחה הסתבר, שתהליכים כמו הפרטת המזון או תשלום לבעלי מלאכה פנימיים היו מאוד טריים בעין-צורים, והחריפו את החששות מהשינוי. אנו כבר תקופה ארוכה משנים את אורחות חיינו לאט ובזהירות, ולכן נקודת המוצא שלנו לתהליך שונה. למרות שכל שינוי מעורר חששות, אני חושב שתובנה זאת צריכה לצמצם במעט את החששות שלנו.

נושא מעניין שעלה בשיחה היה הצמיחה הדמוגרפית, שמתהווה בעקבות תהליך השינוי. כמו בקיבוצים רבים שעוברים שינוי, גם בעין-צורים החלה תנועת משפחות צעירות אל הקהילה. אמנם מדובר ברמות מחוייבות שונות לקהילה, ולא רק "קליטה קלאסית", אך מדובר במהלך משמעותי ביותר לקהילה, ולבטח עונה על צורך קיומי שלנו בקיבוץ סעד.

במהלך הערב סקרתי את הנוכחים בקהל, ושאלתי את עצמי היכן המתנגדים לתהליך השינוי? האם אינם מוכנים להתמודד עם עובדות, שנוגדות את השקפתם? נוכחותם יכלה לבטח לתרום לדיון, והיעדרותם הייתה מצערת.

רציתי לסיים בציטוט מדבריו של דוד מבצרי: "חבל שלא עשינו את השינוי לפני 10 שנים...".

אליסף אש.

"אוטובוס הרפאים" (גילוי "הסוד האפל")

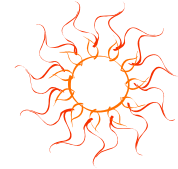

נכונותי ליישב תמיהת מנהל הקהילה, עופר, בגליון מס' 2549 – ז' באייר (1.05) ולו במקצת: אוטובוס אגד קו 29 הוביל אותי ביום ג' השבוע – כד' בסיוון – בשעה 16:07 מן התחנה ע"י המזכירות למרפאת מכבי שדרות – אגב סיור קצר בכפר עזה ובמפלסים. גם לא ריק היה!

אין בשעה זאת תחבורה כמבוקש – לא במטרופולין (מה עוד שלא נדרשתי לצאת לכביש) ולא בנסיעות בריאות! יכולתי לחזור בו בשעה 17:10 משדרות, אלא שלא נזקקתי לו הפעם.

כללית, טובה בעיני כל תחבורה זמינה (אפילו לא רבים בסעד שותפים בה), כי על-כן התמיהני קצת הטון העוקצני-לעגני של הכותב הנ"ל.

נתן קאופמן.

”תסלחי לי סביבה, אפשר לעזור לך?”

השמפו נגמר? הילדים ליקקו את המעדנים? קניתם לנכדים חטיפים טעימים? סלסלת הפטריות ריקה? העברתם את הביצים למקרר? נגמרה לכם הגלידה? וגם קופסת השימורים ריקה? עוד ועוד שאלות אפשר לשאול על הפסולת שאנו מייצרים יום-יום. אנחנו, ילדי א'-ג', ניתן לכם את התשובה מה עושים ואיפה שמים... התשובה היא: ”ארגז המיחזור!” ולמי שעדיין לא ראה- הוא נמצא ממש בכניסה לכלבו ואת כל הפסולת שאתם לא צריכים, נשמח מאד אם תשימו ב”ארגז המיחזור”.

מה אפשר לשים בארגז?

חומרי פלסטיק, סלסילות שונות, מוצרי גומי, אריזות של חטיפים למיניהם, גלילי נייר שונים, מטפחות ישנים, גופיות סבא, דיסקים ישנים, אטבי כביסה שבורים, מוצרי חשמל שלא בשימוש, ספוגים שונים ומברשות ועוד...

ארגז המיחזור הוא חלק מהפעילות שאנו מתכננים לחופש הגדול. בחופש נעסוק בנושא צבעים וגם בנושא איכות הסביבה. אנו מתכננים בע”ה ”שבוע ירוק”, חוגי יצירה בנושאי סביבה, נסיעה לחווה אקולוגית ועוד.

תודה לכל אלה שלא שוכחים אותנו ודואגים למלא את ארגז המיחזור... תודה על שיתוף הפעולה וביחד נשמור על סביבה נקייה. ילדי א'-ג' והצוות.

כאן ההזדמנות להזכיר לכל הסטודנטים והתלמידים המסיימים את לימודיהם, וממהרים להיפטר מהניירות העודפים, כי ישנם בסעד 3 פחי מיחזור: האחד ב”בית התה”, בחדר שמול הנהלת חשבונות, ושניים בבית”ס - בספריה העיונית (קרוב לדלת הזכוכית בכניסה), ובכניסה לבניין המנהלה. מערכת העלון.

לוח מודעות

דרושים:

חברת הנוער מחפשת סטודנטים ללימוד מקצועות: היסטוריה, מתמטיקה, אנגלית ולשון, בין התאריכים 20.6 ל 2.7. העבודה בתשלום. נא לפנות לרבקה - 3508.

מועדון לחבר:

החל מיום א', כט' בסיון, 21.6, ועד יום א' יג' בתמוז, 5.7, אעדר מהקיבוץ לרגל חופשה. את מקומי במועדון תמלא שרה בלס. נא לפנות אליה בבקשות למועדון.

חייצה יקותיאל.

ועדת ותיקים:

מסיבת ר”ח תמוז תתקיים אי”ה ביום ד', ב' בתמוז (24.6), בשעה 18:00 במועדון לחבר. הנושא” חופשות קיץ. הציבור מוזמן.

ברוריה, ו. ותיקים.

קצת תרבות

מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת

כנר על הגג

המסורת, כפי העיטור שמסביב לכתבה, היא המוטו של המחזמר, שכל כולו מסופר על-פי הדת והמסורת של טוביה, אשתו ובנותיו, וחייהם בכפר הקטן שברוסיה. המחזמר הוצג לראשונה לפני כ- 40 שנה עם בומבה צור (ז"ל) כטוביה הראשון. הרבה לפני זה היתה ההצגה "טוביה החולב" עם חנה רובינא.

ועכשו, יש אצלנו שחקן ידוע, נתן דטנר המצוין, המשחק את טוביה, ועליו נשען כל המחזמר. כפי שאמרתי, זו לא הצגה, זהו מחזמר עם הרבה שירים וריקודים המבוצעים לעילא ולעילא. פשוט נפלא לדעת שיש לנו בארצנו כוחות כאלו בבימוי (שהוא לדעתי העיקר), בריקוד ובמשחק, וכשרואים את התפאורה של המחזמר פשוט מתמלאים בגאווה על מה שאפשר לעשות בארץ.

המחזמר נמשך כשלוש שעות כולל הפסקה קצרה באמצע (שירותים, שירותים!), ומה אומר לכם חברים יקרים, פשוט הצטערתי שזה נגמר. ההצגה כוללת את כל הסימפוטומים של עיירה יהודית טיפוסית בימיו של שלום עליכם, מיודענו: דת, מסורת, שידוכים, חתונה, שמחות וגם צרות, וגירוש ע"י הגויים. מה אגיד לכם חברים, באם אתם רוצים בשלוש שעות של עונג, לכו לראות את המחזמר (לפנסיונרים חצי מחיר – 130 ש"ח).

כתבתי כבר פעמיים בעלון על אודות הצגות שראיתי: בראשונה על 'מיקי קס' שכעשרים חברים נסעו לראותה, ופעם שניה על ההצגה של החרשים-אילמים והעיוורים שראינו ביפו, ואז נסעו לראותה כשמונים חברים, ועתה בשלישית על מחזמר מצוין, וכבר אני תוהה בליבי האם יספיקו האוטובוסים מהמועצה שלנו להסיענו לעיר הגדולה. (דרך אגב, כשיצאנו לחזור הביתה, עמדו שם בחוף שלושה אוטובוסים מבית-שאן). חברים תאמינו לי, כדאי, כדאי לראות, ואני לא מקבל שום בונוסים מנתן. נראה את ועדת תרבות מארגנת נסיעה להצגה.

שלכם, עמוס כוכבי.

מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת*מסורת

מזל טוב!

לחווה ויהודה אל-עמי
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנכדה
בת לילך ושמוליק אל-עמי

לזוג הצעיר שיר ואלחנן
להורים שרה ואפרים גולן
ללאה ומשה גולן
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב לנישואין!

ליהודית וחיים אפשטיין
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לבר המצווה של הנכד עמרי
בנם של מיכל ודני מישל

לזוג הצעיר ברוך וטלי
להורים אילה ואהרן פורת
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב לנישואין!

ועוד על צוות המרפאה שלנו

תודה למזכירה הרפואית שלנו – חנוש – על התיאור המפורט שנתנה מעל דפי העלון על סדר היום העמוס של הצוות הרפואי שלנו.

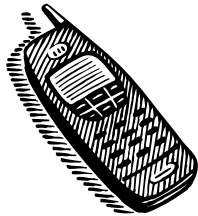
ברצוני להוסיף עוד פרטים בכדי להדגיש את ההבדל בין עבודתן של האחיות שלנו לבין עבודתן של אחיות העובדות במרפאות של קופות החולים.

האחיות העובדות בקופות החולים – סדר היום שלהן כלול במסגרת שעות העבודה שהן ממלאות במסגרת המרפאה. האחיות שלנו הן חלק מהבית שלנו, שיום ולילה מתרחשים בו אירועים הזקוקים לעזרתן, והן מגיעות מיד בכל שעה לעזרת הנזקקים – מבלי להתחשב אם זה במסגרת יום העבודה שלהן, ובאילו שעות.

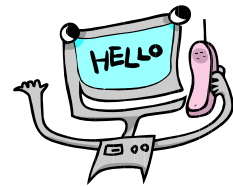
כלומר – יום העבודה שלהן אינו תחום בשעות קבועות של התחלה וסוף. הן אחיות הבית שלנו – והן מגיעות תמיד לעזרה. העדות הניצחת לכך היא מילות התודה שהן זוכות לקבל מכל המשפחות שהן טיפלו ביקריהן.

ונזכה כולנו לבריאות ולרפואה שלמה!

חייצ'ה יקותיאל.

עצות לשימוש נכון בטלפון סלולארי

1. אל תיתן לילד להשתמש בטלפון סלולארי אלא במקרה חירום. רקמת ילד יותר רגישה לקרינה אלקטרו מגנטית.
2. כאשר משתמשים בטלפון סלולארי, מומלץ להרחיק כמה שיותר את המכשיר מהגוף. חוזק הקרינה לגוף יורד לרבע במרחק 5 ס"מ ול-0.2 במרחק של מטר. מומלץ להשתמש ברמקול, בלוטוס או באוזניה מחוברת לחוט..
3. אתה חשוף לקרינה של טלפון גם ברכבת ובאוטובוס.
4. אל תשא את המכשיר עליך כאשר הוא לא בשימוש, וכן אל תניח אותו בלילות על שולחן קרוב לראש או מתחת לכרית.
5. אם חייבים לשאת את המכשיר על הגוף, כדאי לכוון את לוח המקשים כלפי הגוף, וכך הקרינה לא מופנית אליך.
6. כמות הקרינה שהגוף סופג קשורה לזמן הדיבור. השתמש במכשיר רק לשיחות קצרות. בשיחות של 2-3 דקות - עבור לטלפון רגיל. טלפון ביתי אלחוטי בנוי בטכנולוגיה דומה לטלפון סלולארי.
7. חכה עד שהטלפון יוצר קשר עם הצד השני לפני שתקרב אותו לאוזן. זה מקטין חשיפה עם עוצמה, וזמן חשיפה.
8. אם את הקשר חלש, המכשיר מגביר את עוצמת האות למקסימאלי. אל תשתמש במכשיר במצב זה. כני"ל בנסיעה ברכב: במצב זה המכשיר תמיד מוציא אות מקסימאלי כאשר הוא מתחבר לתחנות חדשות כל כמה קילומטרים.
9. השתמש בSMS במקום לדבר. יותר מהר, יותר זול ויותר בריא.

בהמלצת צוות המרפאה.

מספר בקשות לנהגים ונהגות מהיחיד ביחידה לרישום יומני הנסיעה הנמצאים ברכבים

1. בכל רכב ישנו יומן לרישום הנסיעה. העמוד השמאלי ביותר מיועד לרישום **שמו** של הנהג **ולא חתימתו/קשקושו**. התייחסו לרישום זה כמו בטופס מילוי פרטים אישיים לקבלת מילגה וכד' ולא כמו חתימה על המחאה. כמו כן, ישנם בקהילה מספר חברים עם שם פרטי זהה, ולכן, אנא רשמו לפחות גם את האות הראשונה של שם המשפחה, כדי להקל עלינו ברישום.

2. לאחרונה נכנסו לסידור הרכב מספר רכבים חדשים ומשוכללים. ברכבים אלו ישנם לחצנים המאפשרים למדוד מרחקי נסיעה. לפעמים לחצנים אלו נלחצים בכוונה או שלא בכוונה, משנים את הכתוב במד האוץ (ספידומטר), וגורמים לרישום נסיעה במספר שאינו מתאים לרישום ביומן וגם אינו מספר שלם כגון: 52264.3, כלומר, שיש נקודה לפני הסיפורה האחרונה. כך קרה למשל, כשחברה נסעה עד לשדות נגב (כ-20 ק"מ), בסוף הנסיעה היא רשמה את המונה, לא בדקה אם הדבר הגיוני, וההפרש מהנסיעה שלפניה, הפך עד מהרה ל-25,653.8 ק"מ. אכן נסיעה יקרה מאוד, כשהבאים אחריה ממשיכים את הרישום השגוי. נכון, בכל הרכבים ישנו כפתור ה"רוזמן-אימבוליזר" (האח הגדול), המאפשר מעקב ונתונים על הרכב, אך זו עבודת פענוח מיותרת עבורנו, והיא נעשית בעיקר כשדף יומן הרכב הלך לאיבוד, ויש צורך לשחזר מי נסע, מתי, על חשבון מי וכד'.

3. ב-1 בכל חודש אזרחי (אם אינו נופל בשבת/חג), נאספים הדפים מהרכב. בקשותינו כאן הן שתיים: א. מי שחוזר/ת ביום האחרון בחודש, בשעת לילה, יואיל בטובו להעביר את הדף לארון המפתחות, לתא המיועד לכך, גם אם הדף אינו מלא.

ב. נהג/ת שיודע/ת על נסיעה שמתבצעת לפני סוף החודש ותגלוש גם לחודש שלאחריו (כמו שקורה בחופשים וכד'), יואילו בטובם להביא את הדף **לפני** צאתם לנסיעה.

4. בנסיעות עם נוסעים רבים, **מותר ורצוי** לרשום את רשימת החיובים **בשתי** שורות וברוח, ולא בשורה אחת וצפוף.

5. בכל מקרה שקלסר יומן הנסיעות התבלה, נגמרו הדפים, אבדה העט, שאלות ובקשות ניתן לפנות לאבשלוס או לאיתן. בבקשה, לא לכתוב **באדום** בדפים אלו.

שלא כמו בחדר האוכל/כלבו וכד', החיוב של כל חודש אינו מופיע בדף התקציב באותו חודש, אלא בחודש העוקב אחריו, וזאת כדי שאפשר יהיה לתקן טעויות, אם יש צורך בכך.

אנו עושים כל מאמץ להוציא את הדו"ח החודשי של נסיעות החברים והענפים כמה שיותר סמוך לתחילת החודש, כדי שעד ל-10 בחודש יוכל מי שרוצה לערער ו/או לתקן טעויות, ויהיה אפשר להעביר את הנתונים להנהלת החשבונות לשם חיוב החברים, הועדות והענפים.

תודה על שיתוף הפעולה, והעיקר שניסע בזהירות, בהתאם לחוקים, ונחזור בשלום.

אבשלוס זיוון / איתן הימן.

עניינינו על מנהל הקהילה

תעודת שלישי

קיבלנו לאחרונה את הסיכום של ארבעת החודשים הראשונים של שנת 2009, בקהילה, בהשוואה לתוכנית. בהחלט ניתן בשלב זה להיות שבעי רצון שאנו עומדים בתוכנית פחות או יותר. צלי"ש לחבורה הבלתי נלאית של המתפרות, ולזאביק לאירית ולשאר עובדי ענף המזון הקשורים לקייטרניג, שהצליחו לסיים שלישי זה בצורה טובה בהרבה מהתוכנית. כמובן שתמיד צפויות כל מיני הפתעות לא צפויות, ולכן יש לעקוב מקרוב.

כנס מזכירויות

בשבוע שעבר נסע צוות מתוך המזכירות/הנהלת קהילה שלנו לטירת צבי, למפגש מזכירויות של הקיבוץ הדתי. הכנס נמשך יום וחצי ועסק בסוגיות מנהיגות שונות בחברה שיתופית. התחושה הייתה של מפגש משפחתי, וגם הנחייתו של שי בן-יוסף את סדרת המפגשים תרמה לאוירה הנעימה. למדנו כמה דברים: א. כמעט כל הקיבוצים מתחבטים באותן הסוגיות. ב. קיבוץ שבו יש מנהיגות איתנה, הזוכה לאמון הציבור, עומד היטב במשברי התקופה. ג. רוב החברים אופטימיים בנוגע לעתידם האישי/משפחתי, ולעתיד קיבוצם. ד. השינוי מרחף על קיבוצים נוספים בקיבוץ הדתי בשלבים כאלה ואחרים, ואפילו התבדחנו על יבנה שאם התהליך ימשיך כנראה ב-2015 יופרט שם העיתון. עוד נקודות אופטימיות: היתושים של טירת צבי יותר גדולים משלנו, וזכינו כמובן בנקניק מתנה.

התקפת מנע

אם כבר דווח על יתושים, נמסור שכנראה אחד ממקורות חיל האויר המלכותי הזה אצלנו, הן בריכות המים של הגזר והצמחיה העבותה מסביבם, המונעת גישה נוחה למדבירים. מכון הגזר לוקח אחריות לטפל בכך. סיור של מומחינו להדברה ברשות א.ש. נשלח לגיזרה כדי לראות כיצד ניתן להכות את האויב בבסיסו, בעודו על מסלול ההמראה. יש המלצות. ימים (ועקיצות) יגידו..

בית חם-חיילים בודדים (בית קסם).

אנו מתקדמים באיסוף התרומות יפה למדי. עד כה כבר יש ברשותנו כ-120 אש"ח. ממשיכים במאמצים נוספים. בקרוב יחלו לעבוד בבניין ולשפץ את המועדון בתרומת הקרן על שם מייקל לוינ ז"ל (שכזכור היה אצלנו ב-USY, ונהרג במלחמת לבנון השניה).

הגרעין המשימתי

היום (יום חמישי) הופענו בפני ועדת ההיגוי הציבורית, הכוללת נציגי משרדי ממשלה שונים. הסברנו את החשיבות של הגרעין לסעד, את משמעות הצטרפות 12 משפחות צעירות לקיבוץ ועוד. הצוות שהציג את הדברים היה מורכב מנציגי הגרעין בתוספת גילי ואני. מה שנשאר כעת לחכות בסבלנות מספר ימים ולראות אם אכן אנו זוכים להיכלל בפרוייקט ולקבל 12 מגורונים שיוצבו בין המרפאה לחדר המחשב. הלואי....

מעולם לא אמר אדם צר לי המקום...

הגרעין אמנם הולך ומתהווה, אך הבעיה המרכזית היא שהאנשים מרוחקים ומתגוררים בכל רחבי הארץ. כיוון שבסוף הקיץ, בכל מקרה, עדיין לא יהיו המגורונים בשטח, צריך למצוא פתרונות זמניים לחלק מהמצטרפים. כמו כן, עדיין קיימת גזרת פינוי הקרוונים שליד הבריכה, אשר משמיטה פתרונות דיור זמניים זמינים. יש גם משפחות לשכונה, המעוניינות להתגורר בינתיים בסעד כדי להכיר את הקהילה

מקרוב, ואולי גם רואים את ניצני החזרה של בני משק שכל-כך אנו מחכים להם.. בשורות משמחות נוספות הן חתונות בני משק הנשארים בינתיים בסעד. מכל האמור, אנו נמצאים בחודשים הראשונים של שנת החינוך הבאה עלינו לטובה, בלחץ דיור גדול ביותר (עד שיגיעו המגורונים, ועד שיעברו עוד משפחות לביתם החדש בשכונה). זו הסיבה שחילקנו מחדש את בית מרצה אורח, שאם יבוא- יצטרך בינתיים להסתפק באירוח אצל משפחות שנוסעות לשבת. גם סידור אורחים נדרש לוותר כרגע על דירות פנויות. בסך הכל אלה לחצים טובים... אני מניח שבמהלך החופש נשמח לעדכן את הציבור על כל המעברים וההצטרפויות. בהזמנות זו אנו מודים לחגית גולן על טיפולה המסור בבית מרצה אורח בשנים האחרונות, והפיכתו לדירה נעימה גם לשירות אורחי החברים.

תערוכות

עד היום נהגנו לקיים תערוכות שונות בקיבוץ, כגון- נעליים, בגדים, חפצי נוי, וכיו"ב, כאשר התשלום היה מתבצע במרוכז על ידי הקיבוץ, ואיש הנה"ח היה מחייב את החברים בתקציב האישי. הדבר גורר עבודה רבה ומיותרת המועמסת על הנהלת חשבונות. על כן הוחלט לאחר התייעצות עם ישי אברהם, שמעתה התשלום יבוצע על ידי הקונים באופן אישי, ללא הצורך להטיל זאת על הנה"ח. הדרך תהיה באמצעות כרטיס האשראי האישי (או מי שיהיה מעוניין, במזומן כמובן). מי שמארגן את התערוכה ידאג ליידיע מראש את הספק המגיע, שעליו להביא מכשיר סליקה הקורא את כרטיסי האשראי.

סמוך על סמוך

זכור, באופן "מפתיע" התגלה שהכביש בכיכר צר מידי. הנושא טופל בדרך מקורית: הגבהת הכביש ב- 10 ס"מ, כדי שכל כלי הרכב הרחבים הנוסעים בו, יוכלו לגלוש פנימה אל החלק הפנימי של הכיכר, על אבני השפה המשתלבות שעד עתה היו גבוהות מן הכביש. פיתרון מאולתר כל כך ישראלי, שעלה עוד כמה טון אספלט. השאלה למה להיות פיקח במקום שניתן להיות חכם מראש? בינתיים, לצערנו התרחשה בכיכר תאונת הבכורה. בשבוע שעבר נסע מילואימניק שבא מת"א ישר, עבר על הכיכר והתהפך על גדר הביטחון הנגדית. האיש נפצע ופונה. לכיכר שלום.

מגן הוא לכל החוסים בו

כחלק מסיום העבודות בכיכר, הועתקה המיגונית ששכנה באתר, כדי לשמש מחסה לעובדי הקבלן הראשון (ההוא שחוסה כרגע בבית הסוהר..), וזכינו בה במחיר מוזל מאד. היא הוצבה אחר כבוד ליד הגד"ש. מיגונית נוספת הוצבה בבריכה. שלא נזדקק.

"חומות של תקווה"

בפיקוד העורף נשקלו שלל רעיונות המיגון, שנועדו לפתור את בעיית ההגנה מפני רסיסים בפגיעה קרובה, חלילה, באיזור הגיל הרך. בסופו של דבר הוחלט להקים חומות-בטון נמוכות שתמוקמנה מסביב למבנים, ותספוגנה את הרסיסים וההדף. כך כבר נעשה בקיבוצים אחרים. יפה זה בודאי לא. אולם למודי מלחמה אנחנו, וראינו את חוסר התוחלת של מיגון הגגות בלבד, ואף נאלצנו כזכור להתפנות למקלטים בגלל בעיה זו. נקווה שבכך יסתיים התהליך, ולא יתגלה בעוד זמן-מה שצריך להוסיף אלמנטים של פיסול בטון סביבתי כזה או אחר.

דון קישוט?

דיווחתי בהרחבה בעבר על מאמצנו לטפל בחצייה בטוחה של הכביש מול הכניסה לסעד. כזכור, נכשלנו מול טחנות הביוקרטיה. לאחרונה קיבל על עצמו בנימין סלנט לנסות לקדם את הנושא מול משרד התחבורה

ומול החברה הלאומית לדרכים (שם יפה למע"צ). חברים שהיו עדים לסיכוני הכביש ("כמעט תאונות", וכדומה) מתבקשים לפנות אליו. נאחל בהצלחה לבנימין.

סיפורי אלף לילה ולילה יום

בליל שבת האחרון, גילה שומרנו המסור, צבוק רידר, שלוש דמויות מסתובבות בסעד בשעות סעודת ליל שבת. תחקיר זריז גילה שלצעירים אלה (מאופקים/נתיבות לדבריהם), אין ממש מה לחפש כאן... או אולי בעצם יש... ועל כן השומר הראה להם, אחר כבוד, את הדרך החוצה. לא מן הנמנע שהללו באו "לתור את הארץ", ולבדוק "הטובה היא אם רעה". נראה שלפחות אחד מהם סבר ש"היננו ועלינו אל המקום...". שכן בליל מוצש"ק נעלמה הווספה של הנזי. למחרת, לאחר חיפוש קדחתני של הנזי ברחבי המשק, סיכמנו שיגיש תלונה במשטרה. בעודנו מדברים, הגיע טלפון ממשטרת אופקים. את ההמשך אפשר לנחש. נער בן 14, המוכר למשטרה, נעצר לאחר שנתפס רוכב על הקטנוע הנ"ל בשעות לא סבירות. הנזי נסע לבקר אותו (את הקטנוע, הכוונה...). ומצאו חבוט ומוכה, אך נוסע. הוא הוחזר אחר כבוד לסעד.

סיפור זה המצטרף לסיפורים נוספים, ממחיש את הקלות הבלתי נסבלת של גניבות בסעד. אנו בשלבים ראשוניים של בדיקת מערך מצלמות אבטחה שיכסו אזורים שונים בסעד (בעלומים פועל מערך כזה, לשביעות רצונם הגבוהה). עדכונים יבואו בקרוב.

סוף טוב

תמיד כיף לסיים בטוב, ואנו צפויים לשתי חתונות של בנותינו.

אורה זינר עם תומר בן דוד מרמת גן, ב- יח' חשון, 5.11 בקיבוץ סעד.

תמר ברט עם נועם רום, בנם של אתי ומושקו רום, נכדם של גיינגיי וציפי רויך.

נעם בן הישוב שפיר וחתונתם מהווה טבעת נוספת בקשר שבין סעד לשפיר (משפחות קראוס ובוקי ברט כבר עשו זאת קודם). החתונה תתקיים אי"ה באיזור החגים, לא בסעד. שנזכה...

מזל טוב לזוגות, למשפחות ולכולנו.

שבת שלום, עפר.

סיפור קצר עם מוסר השכל

זהו סיפור על נערה עיוורת שנאנה את עצמה בגלל עיוורונה. היא שנאנה את כולם חוץ מהחבר האוהב שלה. הוא תמיד היה שם בשבילה. אמרה פעם הנערה לחבר שלה "ביום שבו אוכל לראות את העולם, אתחנן איתך".

ביום מן הימים, מישהו תרם לה זוג עיניים. כשהסירו את התחבושות היא יכלה לראות הכל, כולל את החבר שלה. דבר ראשון, הוא שאל אותה "עכשיו, כשאת יכולה לראות את העולם, תתחנני איתי?" הנערה התבוננה בחבר שלה וראתה שהוא עיוור. המראה של עפעפיו הסגורות היממו אותה. היא לא ציפתה לזה. המחשבה שתאלץ להסתכל עליהם בשארית חייה גרמה לה לסרב להצעת הנישואים. החבר שלה עזב בדמעות... לאחר מספר ימים כתב לה פתק האומר: "שמרי היטב על עינייך יקירתי מכיוון שטרם היו שלך, הן היו עיניי שלי".

כך פועל השכל האנושי לעיתים קרובות כאשר אנו משנים סטטוס בחיים. רק מעטים זוכרים כיצד נראו חיינו לפני כן, ומי עמד לצידנו במצבים הכי כואבים..

הביא לדפוס: שמחה בלס.

סיפן

בהמשך לדיווח שמסרנו מתניה, אורן ואנוכי באחת מאסיפות החברים האחרונות, אסיפה בה מסרנו תמונת מצב של סיפן וכן את עקרי התהליך של הכנסת משקיע, אני מוצא לנכון למסור לחברים דו"ח תמציתי ביותר השופך אור על צעדי ההתקדמות של החלטותינו.

א. כניסת משקיע:

1. נחתם הסכם מזכר הבנות בין הבעלים הנוכחיים למשקיע.
2. במידה ו העסקה תצא לדרך המשקיע מתכוון לרכוש שליטה בסיפן (50.1%).
3. הכסף כולו יוזרם פנימה לחברה, חלקו לכיסוי חובות לבנקים והשאר לתזרים המזומנים.
4. הגנה לטווח ארוך על הקיבוץ (מיקום האתר) ועל חברי סעד העובדים בסיפן.
5. המשקיע נמצא בעיצומו של הליך בדיקת הנאותות.
6. הועברו בין הצדדים הטיוטות ראשונות של הסכם ההשקעה, והסכם בעלי המניות. חברים, אמנם עוד רבה הדרך ומכשולים רבים פזורים לאורכה, אך נקווה כי בעזרת השם ילך הכול למישרין ובתוך פרק זמן של כחודשיים נוכל לברך על המוגמר.

ב. המפעל בארץ:

7. מצוקת תזרים מזומנים מאד לא פשוטה כתוצאה משינוי מדיניות האשראי של הבנקים (מזרחי ובל"ל), אך גם כתוצאה מפיגורי תשלום של הלקוחות בחו"ל, אשר- מה לעשות? - סובלים כמו כולם מהמשבר הכלכלי העולמי.
 8. כתוצאה מכך נגרמות לנו בעיות בהזמנת חמרי גלם ומחסור בהספקה סדירה של חומר גלם לייצור.
 9. ההשלכה הישירה של מחסור זה היא על הקיפי משמרות שאינם מלאים, ולכן גם התפוקה לא מלאה.
 10. מכאן שלמרות המאמצים של הצוות, חלק מן ההזמנות נשלחות בפיגור.
 11. כמו כן קיים מחסור במלאי תוצרת גמורה שאין ביכולתנו כרגע להשלימו, ולמעשה כל ההזמנות בסיפן מסופקות כיום ישירות ממערך היצור, דבר שכמובן מסבך את תכנון היצור, המסובך בלאו הכי בשל המחסור בחמרי גלם.
- על אף זאת ולמרות כול הקושי, חשוב לציין כי;
12. מחלקת השיווק מדווחת על צבר הזמנות יפה העומד במדדי התוכנית ואף למעלה מכך, והוא נמצא בשבועות האחרונים במגמת גידול ברורה.
 13. שיפור בתוצאות העסקיות, הן בגלל הירידה במחיר חמרי הגלם בהשוואה ל-2008, והן בגלל הקיצוצים המאסיביים שבצענו כמעט בכל סעיפי ההוצאות.
 14. דו"ח כספי חמישה חודשים – רווח תפעולי, ושיפור ממשי בכושר החזר החוב.

ג. המפעל בארה"ב:

15. עבודה בתפוקה מלאה – 24 שעות, שבעה ימים בשבוע.
16. צבר הזמנות להמשך עבודה סדירה, גם כאן עם מגמת גידול ברורה בחודש האחרון, ולמעשה קצב ההזמנות בסיפן ארה"ב בימים אלו, גדול יותר מיכולת היצור במפעל.
17. דו"ח כספי 5 חודשים - רווח בשורה התחתונה, מתחילת 2008, וזה שינוי ממשי לעומת כל השנים הקודמות.